

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

C. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

- Quæ tria posteriora loca in Prompt. Morali aliquoties tractata sunt. Sextum est de necessitate bonorum operum ut salui simus, dicente Christo, *Discedite à me omnes operarii iniquitatis*, id est, iniquis operibus addicti. Aliud est enim operari iniquitatem (quod nisi actum significat) aliud esse operarium, quod habitum quasi que professionem notat. Secundum & postremum caput contra hæreticos modernos notanda sunt, circa quæ Calvinus in suis ad hæc loca commentariis prorsus silere maluit, quam vel suis dogmatibus contraria aliquo modo explicare, vel contra eam apertam veritatem frustra reluctari. Vnum hîc est quod in exemplum trahi non debet. Christus Herodem principem vulpem vocat, non ex contemptu magistratus, sed ex autoritate Spiritus, quam nemo imitari debet. Demonstrat quippe propriam sibi potentiam, quod opus legationis suo toto invito mundo perficit usque ad constitutum à Patre tempus. Hoc proprium Christo fuit.

IN LVCÆ CAP. XIII.

14. *Retribuetur enim tibi in retributione iustorum.*

Bonorum
operum mer-
ces.

ALLET hîc locus euidenter pro retributione bonorum operum apud Deum. Opponit enim Christus retributionem humanam, qui mutuam compensationem in suis conuiujs venantur, retributioni quæ à Deo futura est in resurrectione iustorum. At illa alia veri nominis retributio est, ergo & ista. Hæretici hunc locum tractantes, imprimis Calvinus, nihil aliud à Christo hîc doceri volunt, nisi in conuiujs illis humanis non exerceri charitatem, nec ad probandam charitatem illa sufficere. At Christus docet inuitationem pauperum non solum esse opus charitatis Christianæ, sed etiam opus cui à Deo retribuetur in resurrectione iustorum, id est, in illa generali omnium iustorum glorificatione. Sic hæretici bona pietatis opera nihil nisi fructus quosdam fidei & charitatis, signaque & notas filij Dei esse volunt: aliquid apud Deum valere, vel ad salutem conferre, contra euidencissimas Scripturas nolunt.

23. *Compelle eos intrare.*

Hæretici
ad officium
cogendi.

TAMETSÌ ad literam de ipsorum prædicatorum verbi Dei ingenio studio, seriore, & adhortatione hæc verba intelligi debeant non est tamen improbanda S. Augustini ex-

positio (vt eam hoc loco Caluinus ipse non improbare se dicit) quam adhibet contra Donatistas epist. 48. vt probet *piorum principum edictis ad veri Dei cultum & fidei unitatem licite cogi praefractus & rebelles haereticos*. Haereticorum tamen nuncupationem non exprimit hoc loco Caluinus, quia ipsemet talis erat. Solum praefractus & rebelles nominat. Et rationem subiungit ex Augustino desumptam, *quia etsi voluntaria est fides (melius dixisset, libera) videmus tamen ijs medijs vtiliter domari eorum peruicaciam, qui non nisi coacti parent*. Plura hac de re in Prompt. nostro Catholico diximus.

*Domin. 5.
post Epiph.
text. 3.*

33. *Qui non renunciat omnibus quae possidet, non potest meus esse discipulus.*

Operæpretium est, insignem huius loci corruptelam ac deprauationem Caluinianam obseruare, vt verus ac germanus literæ sensus purius retineatur. Clarum & perspicuum est, Christi verba sic vt sonant intelligi debere, & veram eorum quæ possidemus abdicationem faciendam omnibus diuenditis & in eleemosynam datis, vel in communem vsum concessis, vt Christi discipuli simus, id est, Euangelicæ perfectionis statum arripiamus. Sic Apostoli ipsi fecerunt, relinquentes omnia. Sic primi Christiani, Iudæi maxime conuersi, ex singulari fidei seruore etiam ipsa consilia Euangelica veluti præcepta amplectentes, omnia sua vendebant, & ad apostolorum pedes deponebant. Vide Aug. de doct. Christi. lib. 3. cap. 6. Postea illa perfectio ad paucos redacta est, qui à vita solitaria monachi dicti sunt, de quo vide August. in libello de moribus Eccles. Cathol. tom. 1. Nunc totum hunc sensum deprauat Caluinus. *Præposterè (inquit) faciet si quis literam præcisè urgeat, quasi nemo sit Christi discipulus, nisi qui in mare proiecerit quicquid possidet, adeoq; diuortium fecerit cum uxore, & liberis valedixerit. Talibus figmentis ad monachatum induiti sunt stulti homines, vt ad Christum accedere volentes, ab humanitate deficerent. Atqui nemo verus renunciat omnibus quæ possidet, quam qui singulis momentis relinquere paratus, totum se quasi liber & solutus Domino impendit, & omnibus obstaculis superior vocationem suam prosequitur*. Hæc ille. Impostor improbus dum statum monasticum reprehendere vult, alia fingit quæ nemo monachus facit. Nemo futurus monachus in mare proiecit quicquid possidet. Nemo cum inuita coniuge diuortium facit. Nemo sic liberis valedicit,

*Euangelica perfectio
proprieta-
tis abdicatio.*

Act. 4.

*Caluini
crimina-
tiones in-
sulsæ.*

vt

Caluini
nequitia
singulari.

1. Cor. 7.

vt eis prius, quantum in se est, non prospiciat. Nec coniugatus nec liberorum pater ad monachismi professionem aliter admittitur. Sic solet Calvinus sententiam Catholicam quam refellere vult, qualis est in propriis terminis nunquam atterrare proferre; sed mutato controuersæ & quæstionis statu, non sententiam Catholicam, sed suum figmentum refutare. Mentitur ergo Calvinus affirmans homines ab humanitate deficere vt ad Christum accedant. Quod postremò dicit, ita falsum & impium est, vt Apostolos & omnes primos Christianos stultitiæ & impietatis conuincat, qui de factis omnia sua reliquerunt vt Christum verius sequerentur. Alius ille modus quem Calvinus ponit, bonus quidem est renouandi modus, & omnibus Christianis necessarius, qui sic debent *vti hoc mundo quasi non utantur*; sed quòd verior & melior modus non sit, solum Apostolorum exemplum sufficienter demonstrat.

IN LVCAE CAP. XV.

10. *Gaudium erit in celo, & coram Angelis Dei.*

Sancti in
celo nostra
cognoscunt.

SOLENT hæretici Sanctos in celo mortuos vocare, & eorum quæ hic aguntur penitus ignaros asserere, vt sic eorum invocationem planè ridiculam esse ostendant. Sed quum de Sanctis dicat Iesùs Christus, quòd erunt *æquales Angelis Dei*. Luc. 20. hanc autem conuersionem pœnitentium ad eòs Angelis notam assermet, vt de ea in celis gaudeant, manifestè sequitur, beatitudinem quoque in celo regnantibus eandem esse notam. Nulla autem ratio est, cur iustorum preces & vota non cognoscant, qui peccatorum pœnitentiã cognoscere, & de ea latari possunt. Nec æquales Angelis sancti essent, nisi in eodem scientiæ genere paritas & similitudo foret.

24. *In se reuersus dixit, &c. Surgam, & ibo ad Patrem meum.*

Pœnitentiæ
doctrina a
Caluino
corrupta.

HÆRETICI hodie, vt solius fidei iustificantis dogma stabiliant, ne ipsam quidem pœnitentiã ad remissionem peccatorum necessariã esse volunt. Docent quippe pœnitentiã ex fide iustificante nasci, & neminem pœnitere posse nisi qui iam sit filius Dei, & per fidem specialem Deum